Samling af Afgørelser

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT

10. marts 2023*

»Appel – intervention – artikel 40, stk. 2, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol – interesse i afgørelsen af retstvisten – konkurrence – fusioner – markedet for lægemiddelindustrien – Europa-Kommissionens afgørelse om at behandle en fusion henvist af en medlemsstats konkurrencemyndighed – Kommissionens afgørelse om at acceptere, at andre medlemsstater tilslutter sig den oprindelige anmodning om henvisning – erhvervssammenslutning, som ikke er repræsentativ for den berørte sektor – ikke taget til følge«

I sag C-625/22 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statutten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 30. september 2022,

Grail LLC, Menlo Park (De Forenede Stater), ved avocat A. Giraud, abogado J.M. Jiménez-Laiglesia Oñate, solicitor D. Little, abogado J. Ruiz Calzado og advocaat S. Troch,

appellant,

de øvrige parter i appelsagen:

Illumina Inc., San Diego (De Forenede Stater), ved D. Beard, BL, abogado J. Blanco, B. Cullen, BL, abogado F. González Díaz, barrister J. Holmes samt avvocati G. Rizza og M. Siragusa,

sagsøger i første instans,

Europa-Kommissionen ved G. Conte, N. Khan og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede,

sagsøgt i første instans,

Den Hellenske Republik,

Den Franske Republik ved T. Stéhelin og N. Vincent, som befuldmægtigede,

Kongeriget Nederlandene ved M.K. Bulterman og P.P. Huurnink, som befuldmægtigede,

EFTA-tilsynsmyndigheden ved C. Simpson, M. Sánchez Rydelski og M.-M. Joséphidès, som befuldmægtigede,

intervenienter i første instans,

* Processprog: engelsk.

har

DOMSTOLENS PRÆSIDENT,

under henvisning til forslag fra den refererende dommer N. Wahl,

efter at have hørt generaladvokat N. Emiliou,

afsagt følgende

Kendelse

1 Med appellen har Grail LLC nedlagt påstand om ophævelse af Den Europæiske Unions Rets dom af 13. juli 2022, Illumina mod Kommissionen (T-227/21, EU:T:2022:447), hvorved Retten frifandt Kommissionen i et søgsmål, hvori der var nedlagt påstand om annullation af for det første Kommissionens afgørelse C(2021) 2847 final af 19. april 2021 om at imødekomme den franske konkurrencemyndigheds anmodning om at behandle fusionen vedrørende Illumina, Inc.s erhvervelse af den fulde kontrol med Grail, Inc. (sag COMP/M.10188 – Illumina/Grail), for det andet Kommissionens afgørelse C(2021) 2848 final, C (2021) 2849 final, C(2021) 2851 final, C(2021) 2854 final og C(2021) 2855 final af 19. april 2021 om imødekommelse af anmodningerne fra den græske, den belgiske, den norske, den islandske og den nederlandske konkurrencemyndighed om at tilslutte sig denne anmodning om henvisning og for det tredje Kommissionens skrivelse af 11. marts 2021, hvorved Illumina og Grail blev underrettet om den nævnte anmodning om henvisning.

2 Ved processkrifter indleveret til Domstolens Justitskontor den 9. januar 2023 har Association française des juristes d'entreprise (den franske sammenslutning af virksomhedsjurister, AFJE) og Association européenne des juristes d'entreprise (den europæiske sammenslutning af virksomhedsjurister, AEJE) på grundlag af artikel 40, stk. 2, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol samt artikel 130 og 190 i Domstolens procesreglement anmodet om tilladelse til at intervenere i den foreliggende sag til støtte for Grails påstande.

3 Efter at Domstolens justitssekretær havde forkyndt AFJE's og AEJE's interventionsbegæringer for parterne i henhold til procesreglementets artikel 131, stk. 1, der i medfør af procesreglementets artikel 190, stk. 1, finder anvendelse i appelsager, har Illumina, Grail og Europa-Kommissionen indgivet bemærkninger til begæringerne inden for den fastsatte frist.

4 Mens Illumina og Grail har angivet, at de stiller sig positivt til disse interventionsbegæringer, har Kommissionen nedlagt påstand om, at de ikke tages til følge.

Interventionsbegæringerne

5 I henhold til artikel 40, stk. 2, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol har enhver person, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en for Domstolen indbragt retstvist, med undtagelse af retstvister mellem medlemsstater, mellem Den Europæiske Unions institutioner eller mellem medlemsstater på den ene side og Den Europæiske Unions institutioner på den anden side, ret til at indtræde i den pågældende retstvist.

6 Ifølge fast retspraksis skal begrebet »berettiget interesse i afgørelsen af en retstvist« som omhandlet i den nævnte bestemmelse defineres i relation til selve genstanden for tvisten og forstås som en direkte og aktuel interesse i, hvilken afgørelse der træffes om selve påstandene, og ikke som en interesse i forhold til de fremførte anbringender og argumenter. Udtrykket »afgørelsen af en retstvist« henviser således til den endelige dom, som ønskes afsagt, således som den vil fremgå af domskonklusionen (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7.2.2019, Bayer CropScience og Bayer mod Kommissionen, C-499/18 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:107, præmis 5 og den deri nævnte retspraksis).

7 Det skal i denne henseende bl.a. undersøges, om den, der anmoder om at måtte intervenere, berøres direkte af den anfægtede retsakt, og om den pågældendes interesse i sagens afgørelse er godtgjort. En interesse i afgørelsen af en retstvist kan i princippet kun anses for tilstrækkelig direkte, hvis afgørelsen kan ændre retsstillingen for den, der ansøger om tilladelse til at intervenere (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 27.2.2019, Uniwersytet Wrocławski og Polen mod REA, C-515/17 P og C-561/17 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:174, præmis 8 og den deri nævnte retspraksis).

8 Det fremgår imidlertid ligeledes af fast retspraksis, at en repræsentativ erhvervssammenslutning, hvis formål er at varetage sine medlemmers interesser, kan få tilladelse til at intervenere, når retstvisten rejser principielle spørgsmål, der kan have betydning for disse interesser (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 1.10.2019, Kommissionen mod Ville de Paris m.fl., C-179/19 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:836, præmis 7, og den 1.9.2022, Google og Alphabet mod Kommissionen, C-48/22 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2022:667, præmis 7 og den deri nævnte retspraksis). Kravet om, at en sådan sammenslutning har en direkte og aktuel interesse i afgørelsen af retstvisten, skal derfor anses for opfyldt, når sammenslutningen godtgør, at den befinder sig i en sådan situation, uanset om afgørelsen af tvisten kan ændre sammenslutningens retsstilling som sådan.

9 En sådan bred fortolkning af repræsentative erhvervssammenslutningers ret til at intervenere har nemlig til formål at muliggøre en bedre bedømmelse af den sammenhæng, hvori de sager indgår, som er indbragt for Unionens retsinstanser, således at en lang række individuelle interventioner, som ville kunne hindre en effektiv og hensigtsmæssig afvikling af retsforhandlingerne, samtidig undgås (jf. i denne retning kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17.6.1997, National Power og PowerGen mod Kommissionen, C-151/97 P(I) og C-157/97 P(I), EU:C:1997:307, præmis 66, og af 1.10.2019, Kommissionen mod Ville de Paris m.fl., C-179/19 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:836, præmis 12). Imidlertid kan repræsentative erhvervssammenslutninger, i modsætning til fysiske og juridiske personer, der handler for egen regning, anmode om at måtte intervenere i en for Domstolen indbragt sag, ikke for at varetage individuelle interesser, men for at varetage deres medlemmers kollektive interesser. En sådan sammenslutnings intervention giver nemlig et samlet indtryk at disse kollektive interesser, som er berørt af et principielt spørgsmål, der er afgørende for tvistens udfald, og kan således give Domstolen bedre muligheder for at vurdere den sammenhæng, hvori den er blevet forelagt en sag.

10 I overensstemmelse med den retspraksis, hvortil der henvises i denne kendelses præmis 8, og, mere specifikt, således som det fremgår af Rettens praksis (jf. kendelse afsagt af formanden for Rettens Tredje Udvidede Afdeling den 6.10.2021, Illumina mod Kommissionen, T-227/21, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:672, præmis 24 og den deri nævnte retspraksis), kan en sammenslutning følgelig gives tilladelse til at intervenere i en sag, hvis den, for det første, repræsenterer et stort antal virksomheder inden for den pågældende sektor, hvis dens formål, for det andet, omfatter

beskyttelsen af medlemmernes interesser, hvis sagen, for det tredje, kan rejse principielle spørgsmål, som påvirker den pågældende sektors funktion, og hvis medlemmernes interesser, for det fjerde, derfor kan blive berørt i væsentligt omfang af den dom, der skal afsiges.

11 Det er på baggrund af disse betingelser, der hermed skal bekræftes, at det skal prøves, om der er grundlag for AFJE's og AEJE's interventionsbegæringer.

12 AFJE og AEJE har til støtte for deres begæringer for det første gjort gældende, at de repræsenterer et stort antal medlemmer, som udøver virksomhed inden for den økonomiske sektor, der er berørt af den fusion, som er omhandlet i den foreliggende sag. Ifølge AFJE repræsenterer sammenslutningen nemlig hele samfundet af virksomhedsjurister på fransk område og dækker alle den franske økonomis sektorer. Ifølge AEJE er denne sammenslutning paraplyorganisation for 22 europæiske sammenslutninger af virksomhedsjurister og repræsenterer således de interesser, som sammenslutninger af virksomhedsjurister, der dækker alle den europæiske økonomis sektorer, har til fælles. For det andet har AFJE og AEJE, der har som formål at bevare retsstatsprincippet og retssikkerhedsprincippet i Europa, til opgave at forsvare og beskytte medlemmernes interesser. For det tredje rejser den foreliggende sag principielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 22 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT 2004, L 24, s. 1), der har betydning for retlige transaktioner inden for forskellige økonomiske sektorer. For det fjerde kan udfaldet af appelsagen berøre de interesser, som AFJE og AEJE repræsenterer, i væsentligt omfang. Hvad navnlig angår fusioner bør virksomhedsjurister være i stand til at kunne gennemføre klare og forudsigelige procedurer for at undgå, at de virksomheder, hvori de er beskæftiget, bringes i vanskeligheder af en tilsynsmyndighed, der har kompetence til at kontrollere sådanne transaktioner, eller bliver pålagt at afbryde en allerede påbegyndt eller endog afsluttet transaktion.

13 Denne argumentation gør det imidlertid ikke muligt at imødekomme de foreliggende begæringer om intervention.

14 Indledningsvis har AFJE og AEJE ikke godtgjort, at deres eller deres medlemmers interesser berøres af afgørelsen af den foreliggende tvist som omhandlet i den retspraksis, hvortil der henvises i denne kendelses præmis 6 og 7. Eftersom hverken de nævnte sammenslutninger eller deres medlemmer er berørt af den fusion, som er omhandlet i den foreliggende sag – hvilket de heller ikke har gjort gældende – kan konklusionen i den dom, der skal afsiges, ikke have direkte og aktuel virkning på deres retsstilling.

15 Endvidere har AFJE og AEJE ikke godtgjort, for det første at de i overensstemmelse med de principper, hvortil der henvises i denne kendelses præmis 10, repræsenterer et stort antal virksomheder, som udøver virksomhed inden for den sektor, der er berørt af den fusion, som er omhandlet i den foreliggende sag, for det andet at fusionen kan rejse principielle spørgsmål, der påvirker denne sektors funktion, og for det tredje at deres medlemmers interesser kan blive påvirket i væsentligt omfang af den dom, der skal afsiges.

16 Den fusion, som det drejer sig om i den foreliggende sag, vedrører nemlig den sektor for blodtests til tidlig screening for kræft, inden for hvilken der anvendes den nyeste generation af genomisk sekventering (*next-generation sequencing*, der benævnes »NGS«), og mere generelt lægemiddelsektoren og/eller sektoren for medicinsk udstyr.

17 Det bemærkes hvad dette angår, at skønt – således som det fremgår af den retspraksis, hvortil der henvises i denne kendelses præmis 9 – den brede fortolkning af repræsentative erhvervssammenslutningers ret til at intervenere har til formål at muliggøre en bedre bedømmelse af den sammenhæng, hvori de sager indgår, som er indbragt for Unionens retsinstanser, således at en lang række individuelle interventioner, som ville kunne hindre en effektiv og hensigtsmæssig afvikling af retsforhandlingerne, samtidig undgås, har den dog ikke til formål at gøre det muligt for sammenslutninger, som ikke er repræsentative, og som kun har en indirekte og hypotetisk interesse i afgørelsen af tvisten, at intervenere.

18 Hvis Domstolen accepterede, at en sammenslutning, der repræsenterer virksomhedsjurister, kan intervenere i en sag som den foreliggende på grundlag af grunde som dem, som AFJE og AEJE har gjort gældende, ville det følge heraf, at en sådan sammenslutning ville kunne intervenere i størstedelen af de sager, som verserer for Unionens retsinstanser, og som indebærer fortolkning af en EU-retlig bestemmelse på konkurrenceområdet, eftersom der i sager af denne type altid vil kunne påberåbes tilsvarende grunde.

19 På baggrund af det ovenstående må der derfor drages den konklusion, at AFJE og AEJE, uanset om de udgør repræsentative erhvervssammenslutninger, og deres formål omfatter beskyttelsen af deres respektive medlemmers interesser, ikke har godtgjort, at de har en interesse i afgørelsen af tvisten som omhandlet i artikel 40, stk. 2, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol. Deres interventionsbegæringer kan derfor ikke tages til følge.

20 Denne konklusion kan ikke anfægtes af, at Unionens retsinstanser i visse sager har tilladt faglige sammenslutninger, der repræsenterer advokater og juridiske rådgivere, at intervenere, fordi de pågældende sager vedrørte principielle spørgsmål, som kunne berøre deres medlemmers interesser. Det bemærkes navnlig i denne forbindelse, at det retlige spørgsmål, som blev rejst i den sag, der gav anledning til kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. juli 2018, Uniwersytet Wrocławski og Polen mod REA (C-515/17 P og C-561/17 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2018:553), vedrørte overholdelsen af det krav om uafhængighed, der skal være opfyldt, hvis en part retligt repræsenteres for Unionens retsinstanser af en juridisk rådgiver, der er knyttet til parten ved en civilretlig kontrakt om ydelser, som den pågældende leverer som ekstern underviser, og at dette spørgsmål således udgjorde et principielt spørgsmål, der kunne berøre de interesser, som besiddes af en faglig sammenslutning, der repræsenterer juridiske rådgivere.

21 Det følger af ovenstående betragtninger i det hele, at AFJE og AEJE ikke har godtgjort, at de har en berettiget interesse i afgørelsen af retstvisten som omhandlet i artikel 40, stk. 2, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol, og at deres interventionsbegæringer derfor ikke kan tages til følge.

Sagsomkostninger

22 I henhold til artikel 138, stk. 1, i Domstolens procesreglement, som i medfør af samme reglements artikel 184, stk. 1, finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da AFJE og AEJE har tabt sagen for så vidt angår deres interventionsbegæringer, og da Kommissionen har nedlagt påstand om, at de tilpligtes at betale sagsomkostningerne, bør de pålægges at betale omkostningerne i forbindelse med de foreliggende begæringer om intervention.

På grundlag af disse præmisser bestemmer Domstolens præsident:

1) **De af Association française des juristes d'entreprise (AFJE) og Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE) indgivne begæringer om intervention tages ikke til følge.**

2) **Association française des juristes d'entreprise (AFJE) og Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE) bærer de omkostninger, som er forbundet med de foreliggende begæringer om intervention.**

Underskrifter